

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angelček“.

Štev. 12.

V Ljubljani, dné 1. decembra 1906.

Leto XXXVI.

Božična noč...

Nad zemljo božji duh vesla,
Zagrnjen v biserne tančice;
Prižiga zvezde vrh nebá
In pesmi peva radostnice:
Ah, zvezde te, ta pesem dična,
Proslavlja tebe, noč božična!

Ljubó glasi se glas zvonov,
K polnočni vabi maši;
Takó pač pel je zbor duhov
Pastircem tam na paši.
Ob tem zvonjenju pesmi svete
Mi pevamo ti, božje Dete...

Ah, ljubimo te vsi srčno,
Ti Dete malo, šibko;
Prepevamo ti vsi glasno
Pred tvojo borno zibko...
Vsi srca ti poklanjamo,
O rajskem nebu sanjamo...

Ljubezen tvoja naj nas vse
Zagrinja, kot tančica,
Mladostno naše naj srce
Vedrijo tvoja lica;
Pri tebi kakor v senci palme
Nam duša peva svete psalme.

Izvolil sebi skromen stan
Si Bog je v bornem hlevi...
Da mogel bi kedaj zemljan
V nebo po zemski reví. —
Oj hvala tebi, Dete dično,
Na to presveto noč božično!

Fran Žgur.

